

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Pe un an 260 Lei; pe un jumătate
de an 130 Lei; pe un sfert 80 Lei;
pe o lună 25 Lei.
Abonamentele se plătesc nu-
mai înainte!

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3—1933.

Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior
Proprietar și director: IULIU MAIOR
Redactor: SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME

Un șir Corp V, adică de lățimea a
doi milimetri, Lei 12. Lățimea de
1 centimetru Lei 60.

Patimile Domnului

La plîntrea vremii Mântuitorul a venit în lume. S'a născut în peștera săracăcioasă din Viflaim în chip supranatural. Cel născut din veci, din Tată fără mamă se naște în timp, din mamă fără tată. Știm că Mântuitorul a crescut sub ochii maicei sale, a Prea Curatei Fecioare Maria și a Sfântului Iosif, logodnic precurat al celei mai curate dintre fecioare, păzitor și ocrotitor al celei mai sfinte familii. La vârsta de 30 de ani a început să propovăduiască adevărul vieții celei veșnice. Deși era om perfect și Dumnezeu adevărat, deși a săvârșit multe minuni, deși vorbea atât de frumos încât toți ziceau că — „niciodată n'a vorbit om ca acesta”, — s'au găsit mulți oameni cari nu voiau să creadă în El. Au voit să-l piardă și în oarba lor trufie l-au osândit la moarte. Mântuitorul lumii a trebuit să sufere cele mai mari dureri, să-și verse scumpul său sânge, pentru noi și pentru a noastră mântuire. În Dumineca Floriilor Mântuitorul a intrat în Ierusalim. Poporul l-a primit cu flori strigând — „Hosana fiul lui David! Bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului!” — Mântuitorul s'a dus la templu și acolo a găsit negustori cari schimbau bani, vindeau porumbi și miei spre a fi jertfiți. Putea oare să lase Mântuitorul ca în casa lui Dumnezeu să fie înșelători? A luat biciul și i-a scos de acolo.

Fariseii și cărturarii văzând, că poporul e de partea Domnului nostru Isus Hristos și că de acum ei nu mai pot face ce făceau înainte, s'au hotărât să-l piardă pe Isus. În cele 12 Evanghelii ce

se citesc în Joia Mare la Biserică, auzim toată istoria patimilor Domnului. A fost vândut fariseilor de un apostol, de un ucenic al Său pe care El l'a ales. A fost prins și legat și apoi dus în fața Arhiereului.

Dar ce rău făcuse? Spunea că el este fiul lui Dumnezeu. Mărturisea despre sine un lucru pe care nici un alt om nu-l putea spune. Pentru aceasta arhiereul Evreilor cere să fie osândit la moarte. Un servitor îl palmuește. E dus la Irod, regele Iudeilor. E dus la Pontiu Pilat, omul stăpânirii romane, care reprezenta în acea țară pe împăratul din Roma. Omul legii vrea să știe, de ce e osândit la moarte Mântuitorul. El nu găsește nici o vină în omul acesta. Soția lui Pilat încă e de părerea că nu trebuie osândit. Ca să-l scape Pilat întreabă mulțimea, dacă nu e bine să-l ierte cu prilejul sărbătorilor E-

vreilor, căci era obiceiu de a ierta un osândit la moarte. Era osândit la moarte Barnaba, un tâlhar vestit. Intre Mântuitorul și Barnaba, poporul scapă pe Barnaba și cere să fie răstignit Isus. De astadata îl invinovește de ceva: că a uneltit împotriva împăratului dela Roma: Pilat fiind trimisul împăratului, n'a putut să-l mai apere. S'a spălat pe mâni, spunând că nu e vinovat de sângele acestui om, dar a lăsat să fie osândit.

Mântuitorul a fost bătut și ocărit. Pe drumurile Ierusalimului mulțimea huiduia și biciuia un Dumnezeu. După ce au smuls dela Pilat osândirea la moarte au făcut crucea și i-au pus-o în spate. Obosit și bătut, Mântuitorul a trebuit să-și ducă crucea pe dealul Golgotei. Era grea crucea... și a căzut cu ea. Pe Golgota a fost răstignit între doi tâlhari. Unul din cei doi tâlhari Crescas, batjocorea pe Domnul. Al doilea, Dismas a observat că Isus nu e ca ei. Și-a adus aminte că a auzit lucruri minunate. În sufletul său credea că alături de el e răstignit Mântuitorul. Pe când toți huleau pe Mântuitorul, Dismas, tâlharul de pe cruce îi spune: „Pomeneste-mă, Doamne, când vei veni întru Împărăția Ta”. Mare și puternică a fost credința acestui tâlhar. Mântuitorul l'a iertat și i-a spus că încă în ziua aceea va fi întru împărăția cerurilor. Tâlharul de pe cruce a ajuns cel dintâi mărturisitor al lui Isus Hristos. Drept răsplătă Mântuitorul l'a făcut sfânt. Dismas, tâlharul de pe cruce e cel dintâi sfânt al Bisericii.

Lângă cruce stătea înfrântă de durere Maica Domnului. Dupăcum spune o cântare:

Stătea Maica'ndurerată
Lângă crucea'nlăcrămată.

Durerea Maicii Domnului era mai mare decât orice durere. Mare e durerea unei mame când își vede fiul pe patul morții, dar are cel puțin prilejul să-și ștergă obrazul brăzdat de su-

dori, să-i așeze sub cap o pernă să-i dea puțină apă spre a-i alina durerea. Maica-Domnului nu putea face nimic din toate acestea. Ea trebuia să plângă văzându-și fiul în cele mai cumplite dureri și neputând să-i dea nici un ajutor, nici măcar să-l mângăie cu un cuvânt. Ea trebuia să plângă cu amar, văzând în jurul Crucii mulțimea ce își bate joc de cel mai nevinovat om, care e totodată și Dumnezeu adevărat. Rănită a fost de durere inima Maicii Domnului.

După îndelungatele sale patimi Mântuitorul își dă sufletul. „Săvârșitu-s'a” — scrie Sfânta Carte. Pe când suferia, cei necredincioși i-au pus cununa de spini, i-au dat oțet și fierc în loc de apă. După ce a murit s'au petrecut minuni mari. Atunci catapeteasma bisericii s'a rupt. S'a făcut întunec mare și multe alte lucruri s'au întâmplat.

În Vinerea durerii celei mari auzim la Sfânta Biserică citindu-se Patimile Domnului. Cuvine-se în această zi să ajunăm și Domnului să ne rugăm. Atunci când pe Calvar se varsă sânge nevinovat spre a spăla păcatele noastre, spre a ne mântui, cuvine-se să fim cu adevărat rugători și ajunători. Totdeauna se roagă creștinul, dar în săptămâna patimilor, când, Domnul a suferit pentru noi și pentru a noastră mântuire, cuvine-se în mod deosebit să ne rugăm, să postim și să ajunăm. Cuvine-se să ne gândim la viața cealaltă, la mântuirea noastră și zicem ca tâlharul de pe cruce: „Pomeneste-mă Doamne când vei veni întru împărăția Ta”.

Iosif E. Naghlu

Conferință. Reuniunea Sfânta Maria a femeilor greco-catolice din Cluj a organizat în Postul Mare conferințe religioase. Cu prilejul Bunevestiri a vorbit Dl profesor Aurel Coza despre „Credința și viața socială”.

GRAUNȚE SUFLETEȘTI

Crucea, dragostea noastră

M'am nizuț, a vă îndemna, dragi cetitori, în acest post mare, să iubiți crucea, pentru că 1) crucea este sarcina noastră, 2) crucea este demnitatea noastră, 3) crucea este pacea noastră, 4) crucea este nădejdea noastră, 5) crucea este țaria noastră și 6) crucea este mântuirea noastră.

Acuma, că Mântuitorul și-a terminat calea crucii și a sosit pe muntele Calvariei, putea-s'ar oare să nu vă arăt că crucea este și dragostea noastră, isprăvind astfel aceste șapte „graunțe sufletești” ale mele din acest post mare.

Intr'adevăr Mântuitorul, urcând muntele Calvarului, este eliberat de sarcina grea a crucii, ca de acum înainte crucea să poarte cea mai dulce povară, pe făcătorul cerului și al pământului, pe Fiul cel fără de ani.

Isus stă în fața lemnului crucii și încă înainte de a-l putea întreba pe poporul lui Izrael:

„Poporul meu, ce am făcut vouă sau cu ce v'am supărat pe voi”, îl și desbracă soldații de hainele sale, îl culcă pe cruce și cu ciocane grele îl tântuesc mâinile și picioarele de lemnul crucii, apoi ridică crucea, o slobood în groapa înainte săpată, încât cele patru răni se lărgesc îngrozitor și sângele curge pâr-

râu, ca să spele lumea de păcatele sale.

Mâinile cari atâta bine au făcut acuma stau țântuite de lemn, picioarele cu cari a alergat făcând numai bine și atâta bine oamenilor sunt și ele cuite de cruce, numai ochii și gura i-au mai rămas ca să le poată folosi.

Sf. evanghelist Ioan arată în nenumărate locuri dragostea cea mare a lui Isus față de noi. Iată unele din aceste locuri: „Înainte de praznicul Paștilor, știind Isus că i-a venit ceasul să treacă din lumea aceasta la tatăl, iubind pe ai săi, cari erau în lume, i-a iubit până la sfârșit” (13, 1). „Poruncă nouă vă dau vouă, ca să vă iubiți unul pe altul: precum v'am iubit eu, și voi să vă iubiți unul pe altul” (Ioan 13, 35). „Precum v'a iubit Tatăl, v'am iubit și eu pe voi: rămâneți în dragostea mea. De veți ținea poruncile mele, veți rămânea în dragostea mea: precum am ținut și eu poruncile Tatălui meu, și rămân în dragostea lui. Acestea v'am grăit, ca bucuria mea în voi să rămână și bucuria voastră să fie deplină. Aceasta este porunca mea, ca să vă iubiți unul pe altul, precum v'am iubit eu pe voi. Mai mare dragoste decât aceasta nimeni nu are, ca să-și pună cineva sufletul pentru prietenii săi” (Ioan 15, 9—13).

Dragostea lui Isus e așadară mai pe sus de orice îndoială.

Să vedem așa dară

dragostea lui Isus pe cruce

Priviți-l, e numai rane și vânătăi, capul încununat cu cunună de spini, mâinile și picioarele găurite de cuiele groase, ochii împânjeniți de oboseală și nesomn, urechile chinuite de hulele ce i-se aruncă mereu și fără rușinare, pieptul și spatele cu pielea sfârticată de loviturile sbiciurilor și cu toate acestea cele dintâi cuvinte ce le rostește sunt: „Părinte, iartă-le lor, căci nu știu ce fac” (Luca 23, 34). Câtă dragoste, câtă gingășie, câtă vrednicie în aceste cuvinte!

El vede apoi pe tâlharul de-a dreapta, care se pocăiește și, ca să încurajeze și pe ceilalți oameni ce'nconjura crucea și o înconjoară și astăzi, îi zice: „Amin zic ție, astăzi vei fi cu mine în rai” (Luca 23, 43).

Se gândește apoi la lumea întreagă, la toți aceia pentru cari se jertfește acum pe cruce și atunci ce să facă mai mult, îi încredințează pe toți grijii Maicei sale, prin cuvintele ce le-a spus Preacuratei, când i-l-a dat în grijă pe învățăcelul și apostolul atât de iubit zicând: „Femeie, iată fiul tău!” (Ioan 19, 26).

Se poate o dragoste mai mare ca aceasta?

Să vedem acum și

dragostea noastră față de Isus

Pe cât de învederată este dragostea lui Isus față de noi pe atât de învederată este lipsa de dragoste a noastră față de el. Iată cum:

Porunca lui a fost, să ne iubim unul pe altul; noi ne urâm însă, ceace dovedim prin faptele noastre zilnice, prin multele noastre păcate și fărădelegi. Cu marea și încoronarea acestor fărădelegi este războiul acestor grozav, care este dovada cea mai bună a păgânismului nostru. Câte vieți nu s'au prăpădit, câte mame nu li-s'au răpit fiii, câte văduve bărbății, câtor orfani tații? Câte orașe au fost bombardate, câte biserici dărâmate și câte cruci sfărâmate? Și toate acestea, ca să se dovedească, a nu știu câte mie oră, că suntem mai păgâni și că botezul și mirul nostru ca și când nu ni s'ar fi dat, iar sângele lui Isus ca și când nu s'ar fi vărsat pentru noi. Dumnezeuul păcii, care nici o cuvântare nu și-a încheiat-o fără „pace ție” sau „pace vouă”, astăzi, la 19 veacuri după jertfa sa de pe cruce, trebuie să vadă aproape toate popoarele cuprinse în hora nebună a războiului și dragostea îmboldită și izgonită cu desăvârșire de pe pământ.

Inchipuți-vă, ce durere trebuie să aibă în sufletul său acest Dumnezeu al păcii, văzând toate fărădelegile războiului acestuia?

FOIȚA

„UNIRII POPORULUI”

Cântec de primăvară

Fir molatec de seară
A crescut în miez de seară,
Impânzind răzoarele
Când se întorc cocoarele.
Și din sure frunți de creste
A trimis în țară veste,
Veste scrisă 'n două rânduri
Și 'nflorită 'n bob de gânduri
Veste sfântă, luminată:
Că la răsărit s'arată
Două fete frumusele,
Numai flori, numai inele,
Numai glas de rândunele,
Aducând în zbor rotat
Veste nouă peste sat:
Primăvara cu cătrintă.
Iar din mila Bunului,
Din bătaia tunului:
Soare nou și biruință.

A crescut în miez de seară
Bob molatec de seară,

Impânzind răzoarele.

Plugul greu în carne ară,
...Rătăcind din țară 'n țară
Sfânt se întorc cocoarele.

Traian Dragos

Flori din Holod

Păsărică cu cunună,
Nu mi cânta seara pe lună,
Că inima mea nu-i bună,
Pățându-o multe rele
Îi încinsă cu nulele.

Măi badiță, badea meu
Ș'aseară fusei la voi,
Ș'auzii pe măta 'n casă
Bătânduși pumnii pe masă
Că nu-i trebe noră 'n casă.
Dar atunci i-oi fi eu noră
Când va crește grâu în floră,
Când va crește grâu în casă
Ș'a țipa spicul pe masă.
Când va crește grâu în tindă
Ș'a țipa spicul pe grindă!

Alexandru Văcărescu

Cum a murit Isus?

Iată cum descrie preotul francez Henry Bolo moartea lui Isus în cartea sa: „Tragedia Calvarului”, tradusă și publicată de teologii din Blaj în anul 1899, fiind prezintă al Societății de Lectură „Inocențiu Micu Klein” a teologilor Victor Macaveiu, astăzi doctor în teologie, vicar general arhiepiscopesc și prepozit capitular:

Dându-și astfel (zicând către Sf. evanghelist Ioan: „Iată mama ta” [Ioan 19, 26]) și cea din urmă suflare ce o mai avea, Isus rămâne cu adevărat orfanul care putea să zică lui Dumnezeu, Tatăl tuturor celor părăsiți: „Vezi, Doamne, celace canți spre toată durerea și neliniștea sufletească, în ce stare de părăsire mă aflui! O tu, scăparea săracului (Psalm 9, 9), tu celace vindeci pe cei zdrobiți la inimă și legi zdrăncinăturile lor (Psalm 144, 3), tu mi-ai zis: „Fiul meu ești tu, eu astăzi te-am născut” (Psalm 2, 5); din sânul maicii mele, tu ai fost țaria mea și apărătorul meu. Tu ești acum singurul meu sprijinitor și singura mea nădejde (Psalm 3, 3). „Caută spre mine și mă milostește... măntuește pe fiul slugniciei tale” (Psalm 85, 15—16).

Dar vai, Mântuitorul, pe care părăsiți-l-au fost ucenicii săi, care acum nu mai avea nici pe mama sa, zădărnice își ridică ochii săi sfârșiți spre ceruri (Psalm 33, 5 și 68, 4): scris era domnia, că arhiereul cel mare, autenticul jertfitor, venicul preot după rânduiala lui Melchisedec, fără de tată, fără de mamă, fără de număr de neam” să-și aducă zeciuiala sa (Evrei 7, 2—3), fiindcă ceasul aducerii sosea, și se găsea cu totul singur, în cea mai crudă părăsire a cerințelor și a pământului.

Intru adevăr, în vremea tot mai întunecă se făcea în jurul Calvarului — un întunecă ce se pogora și se aduna venind din toate părțile lumii acoperind tot pământul (Matei 27, 45) — o noapte tainică, înfricoșată și ghețoasă învăluia cu jalea ei sfâșietal Răscumpărătorului. În vreme ce norii, din ce în ce mai deși, tot mai mult acoperiau soarelui lumină, nori tainici, marea aceluia, despre cari prorocul vorbise (Plăngerile lui Ieremie 3, 43), ascundeau, dinaintea

O, de câteori l-am răstignit pe Isus — de când ne-am botezat și încreștinat, de câte ori l-am batjocorit și l-am scuipat și l-am vândut și l-am îngropat!

Și nouă ne sună cântarea din Joia Mare, cântarea ce se cântă seara după evanghelia a patra: „Poporul meu, ce am făcut vouă sau cu ce v'am supărat pe voi? Pe oșii voștri l-am luminat, pe cei eproși l-am curățit, pe bărbatul celce era în pat l-am încreștat. Poporul meu, ce am făcut vouă și cu ce mi-ați răsplătit? În loc de mană cu fier, în loc de apă cu oțet, în loc ca să mă iubiți, pe cruce m'ați pironit. De acum nu voiu mai răbda. Chema-voiu neamurile mele (adecă pe păgâni) și acelea mă vor preamări, împreună cu Tatăl și cu Spiritul, și eu le volu dărul lor viață veșnică“.

Oare mai rămas-a în noi și numai un dram de dragoste?

Dacă a mai rămas ceva, veniți cel puțin acum, în săptămâna aceasta mare, și recunoașteți-vă păcatele, asemenea lui Petru și Magdalenei, asemenea fiului celui răătăcit. Veniți să zicem și noi, asemenea acestuia, acel „Tată, greșit-am la cer și înaintea ta și nu mai sunt vrednic a mă chema fiul tău, fă-mă ca pe unul din argații tăi“ (Luca 15, 18—19) și să ne spovedim păcatele preotului.

Și atunci se va întoarce iarăși în noi sufletul dragostei dumnezeiești și al păcii, iar noi vom începe din nou a iubi și a de-

veni creștini. Ne vom prosternea în fața crucii lui Isus și-i vom înțelege dragostea, căci zice Domnul: „Celce are poruncile mele și le păzește, acela e care mă iubește; și celce mă iubește iubit va fi de Tatăl meu; și eu îl voiu iubi și mă voiu arăta lui“ (Ioan 14, 21) și iarăși: „De mă iubește cineva, va păzi cuvântul meu și Tatăl meu îl va iubi, și la el vom veni și sălaş la el ne vom face; cel ce nu mă iubește, cuvintele mele nu le păzește“ (Ioan 14, 23).

Să i rugăm deci pe cei de sub crucea Domnului, pe Preacurata, pe sfântul evanghelist Ioan și pe sfânta Maria Magdalena, să ne ia sub scutul lor și să ne ajute, ca să-l putem iubi și noi pe Isus în veci Amin.

Părintele Iuliu

Spoveditu-te ai de sfintele Paști?

Ju ileu episcopal. P. S. S. Augustin Pacha, episcopul romano-catolic, german, al Timișoarei a împlinit 20 de ani de episcopat. Îi dorim încă mulți ani!

Intre cărțurari și săteni. Asociația Transilvană pentru cultura și literatura poporului român din Transilvania, sau mai pe scurt Astra trimite pe sate cărțurari cari să vorbească sătenilor despre fel de fel de lucruri. Primiți cu dragoste acești cărțurari și dați crezare îndemnuirilor lor. Din sat s'au ridicat și acum se întorc în sat spre a-l ajuta.

Gazeta noastră greu amenințată

Zilele trecute a apărut în ziarele dela București o deciziune care oprește gazetele săptămânale ce nu îndeplinesc condițiunile art. 11 din Decretul Lege dela 1938 să mai apară decât de două ori la lună, adecă de 24 ori la an.

Asta începând cu ziua de Paști.

Cauza acestei deciziuni este că apar prea multe gazete și nu este hârtie.

Înțelegem acest ordin, când e vorba de ziarele ce apar acum mai nou. Ca să oprească însă „Unirea“ dela Blaj, care apare de 53 de ani, și „Unirea Poporului“, care apare de 25 de ani, numai pentru că aceste gazete nu sunt proprietatea unei societăți pe acții, ci a unor persoane, asta nu o mai înțelegem.

Adecă noi, cari nu am lucrat pentru bani și nu am putut strânge nici un fel de avere; noi cari nu știm cum am putea crucea mai tare,

numai ca să nu încheiem anul cu pierdere; noi cari am dat atâtor cetitori gazeta în cinste; sic noi să fim împiedecați de a mai apărea săptămânal pentru aceasta? Iară gazetele, cari s'au întemeiat cu scopul de a face câștig, să rămână și să dăinuiască, tocmai fiindcă sunt proprietatea mai multora, întovărășiți cu scopul de a face bani prin gazetă?

Nu, asta-i cu neputință! Noi ne-am plâns împotriva acelu Decret Lege în nenumărate rânduri și am crezut că va dispărea, deodată cu dl Titeanu care l-a făcut, dar, se vede, că ne-am înșelat.

Rugăm Onor. Comisiune, să schimbe acea deciziune și să nu lovească și omoare gazete cari au făcut atâta bine și servicii atât de însemnate neamului nostru, că ar protesta mulțimea cetitorilor noștri, de acasă și de pe front.

Pentru ce se acoper crucile și icoanele în posturi?

În unele parohii e datina ca în posturi să se acopere crucile și icoanele cu năframe.

Oare de unde vine obiceiul acesta și care-l este explicarea?

Obiceiul acesta vine dela romano-catolici, și se bazează pe cele descrise la sf. evanghelist Ioan 8, 46—59, unde îi întreabă Isus pe Evrei: „Cine

dintre voi poate să mă dovedească de păcat?“ Iară Evreii, neputându-l dovedi, l-au acuzat că are demoni. Isus le-a răspuns că nu are demoni, dar cinstește pe Tatăl său, pe care Evreii nu-l cinstesc. Apoi sfârșește cu: „Amin, amin zic vouă, mai înainte de a fi fost Avram, sunt eu“. Ei atunci luară pietre, ca să arunce în el. Dar Isus s'a ascuns și a ieșit din biserică, mergând prin mijlocul lor, și a trecut așa.

tea privirilor îngrijorate ale victimei, fața lui Dumnezeu.

Fața aceea iubită și blândă, a căreia contemplare mângâiasă și întărise pe Omul-Dumnezeu în mijlocul tuturor încercărilor și sbaciamelor vieții sale, fața aceea se ascundea acum într-o taină, al cărei ascuns teologia încă nu l-a putut pătrunde. Zădarnic striga Mântuitorul: „Auzi, Doamne, glasul meu cu carele am strigat: miluește-mă și mă ascultă. Tu și-a spus inima, pe Domnul voiu căuta; căutata-te-a pe tine fața mea, fața ta, Doamne, voiu căuta. Să nu întorci fața ta de către mine, robul tău (Psalm 26, 12—14) nu mă lepăda dela fața ta (Psalm 60, 12). Ca tu cunoști ocara mea, și rușinea mea, și înfruntarea mea (Psalm 68, 22). Zice-voiu într-o spaima mea: lăpădat sunt de către fața ochilor tăi (Psalm 30—33)? Ia aminte spre sufletul meu și-l mântuiește pe el (Psalm 68, 21), să nu întorci fața ta dela sluga ta, că mă necăjese (Psalm 68, 20). Miluește-mă, Dumnezeu, miluește-mă, că spre tine a nădărdnit sufletul meu și în umbra aripilor tale voiu nă-

dărdni, până ce va trece fărădelegea“ (Psalm 56, 1—2).

Cu toate că unimea ipostatică (a naturii dumnezeiești cu cea omenească) nu a încetat în Isus — cum nici în cei osândiți nu încetă prezența lui Dumnezeu, necesară spre conservarea ființei — totuși Isus trecea, la clipele acestea, printr-o stare care aduce aminte de neputința suferință a celor osândiți de cea mai dureroasă pedeapsă a lor: pedeapsa lipșirii, pedeapsa sa de a nu vedea fața lui Dumnezeu. „Trebuia — zice Bossuet — (unul dintre cei mai mari predicatori francezi), ca în jertfa aceasta total să fie dumnezeesc; de lipsă era o satisfacție vrednică de Dumnezeu care să o îndeplinească. A fi legat de un lemn rușinos, cu mâinile și picioarele sfredelite, susținut numai de razele sale, cu mâinile până la desirare întinse de întregă povara trupului său moleșit și istovit, cu toate membrele slăbite și rupte de o spânzurare atât de silnică, în același timp simțindu-și limba și pântecul uscate, atât din pierderea de sânge, cât și din pri-

cina încordării de necrezut a spiritului și a trupului; și spre a se răcori necăpătând decât o beutură din liere și oțet; în mijlocul acestor dureri de nelchipuit, văzând de departe un norod nesfârșit ce joc își bate, clătind cu capul, răs alinându-și dintr'un atât de deplâns sfâșit, având, de-a dreapta și de-a stânga, doi tâlhari, dintre cari unul, furios și desnădărdit, moare vărsând mii de hule: aceasta e tot, ceea ce debila noastră închipuire poate să-și întăreze din suferințele înfricoșate ale lui Isus Cristos cel răstignit. Înfricoșată e, cu adevarat, aceasta priveliște; te îngrozește această îngrămadare de greutăți; dar nici cruzimea schinguirii, nici toate celelalte cazne, oricât de aspre ni le-am putea închipui, nu sunt decât un vis, o zugrăveală, în asemănare cu durerile, cu neliniștea, cu asprirea ce dumnezeescul Isus o suferă, sub mâna lui Dumnezeu care-l lovește. Închipuiți vă așadară, creștinilor, că tot ceea ce ați auzit nu este decât o mică pregătire: căci lovitura cea mare a jertfei lui Isus Cristos, lovitura

ce, la picioarele dumnezeiești dreptăți, avea să doboare această victimă a tuturor păcătoșilor, lovitoră aceea dată avea să fie pe cruce, și din partea unei puteri, decât puterea creaturilor, mai mare“ (Întâia predică despre patimi, partea a treia).

Din pricina aceasta începu Isus, sub aceasta supremă sugromare a neputinței sale (Luca 53, 10), să murmure psalmul acela resignat și, totodată, plin de amărăciune, a cărui fiecare frază plânge, fiecare vorbă sângerează, și care se începe cu cuvintele: „Eli, Eli, lama rabactani!“ (Psalm 21: Dumnezeu, Dumnezeu, pentru ce m'ai lăsat?)

Glasuri pe cari celce muria nu le mai auzia, chicoteau la picioarele crucii: încă „pe lîc strigă!“ Trebuia doar ca, până la groaza morții, să însoțească batjocura pe nenorocitul răstignit!

Apoi, ca Scripturile să le plinească (Ioan 19, 28) și să arate că până în capăt ține resemnarea și ascultarea sa (Filipeni 2, 8), adause: „Mi-e sete!“ (Ioan 19, 28).

S'a ascuns, ca să nu-l omoare, că mai avea mult de predicat și încă nu sosise vremea sa.

Se acoper crucile și icoanele, ca să fie ascuns și acuma Isus, când vreau să-l omoare Jidovii și să se arete jalea Bisericii, al cărei Mire atâră răstignit pe cruce.

Precum un mare pictor, voind să arete marea jale a Preacuratei la pierderea Fiului ei, i-a acoperit fața, voind să spună prin aceasta: astfel de jale și de durere se poate gândi și medita, dar nu exprima, nici în cuvinte, nici prin penel, culoare sau marmură, — întocmai așa face și Biserica, vrând să-și arete marea sa jale.

Biserica romano-catolică acopere în Vinerea Mare crucile din biserici cu văl negru, iară în Joia Mare, când s'a instituit sf. euharistie (cuminecătura), numai cu văl alb.

Oredincioșii din Ardeal dela romano-catolici au luat deci datina aceasta, de a acoperi în posturi fața lui Isus de pe cruce.

Dumnezeu iartă toate păcatele, oricât de grele ar fi ele, dacă ne pare rău de ele și le spovedim.

Și, în vreme ce, măscătoarele batjocuri nu conteneau și în vreme ce glasuri strigau: „Lasă, să vedem, veni-va Iie, să-l mântuiască” (Matei 27, 49), unul dintre ostași alergă și miind un burete în bentura acrică cu care se răcoriau călăii, îl puse în vârful unei trestii și îl întinse la buzele murindului.

Acesta strănse buretele între buzele sale palide și arse de sete.

Apoi zise: „Sfârșitu-s'a” (Ioan 19, 30).

„Țărâna sfârșitu-s'a, sfârșitu-s'a nenorocitul, zise prorocul, și dreptatea s'a revărsat prin ispedire”.

Dar, deodată, vășta părui că se reîntoarce într'ânsul, și, cu glas mare, Isus strigă: „Părinte, în mâinile tale dau duhul meu” (Luca 23, 46 și Psalm 130, 5)!

Famosul lui cap îndurerat și plin de sânge, se înclina înainte.

Făcea semn morții, dându-i slobozenie, ca să-l ia (Ioan 10, 18).

Și repausă (Luca 23, 46)!..

Și iată, în doră s'a rupt atânci catapeteasma bisericii (Matei 27, 51), de sus până jos (Marcu 15, 38). Pământul s'a cutremurat și pietrele s'au despicat, mormintele s'au deschis și multe trupuri

Regele Boris la d. Hitler

D. Hitler conducătorul Germaniei a primit în ziua de 13 Martie pe Regele Boris al Bulgariei. Această vizită făcută la marele cartier general a fost „lungă și cordială” (prietenosă), arătând și cu ocaziunea aceasta vechea prietenie ce există între cele două țări.

Monseniorul Spellman se se va duce la Mosova?

Am amintit în numerele trecute ale gazetei noastre despre episcopul Spellman din New-York, care a făcut o vizită S. S. Papă dela Roma și despre care se bănuia că umblă și cu oarecari scopuri politice. Acum scriu multe gazete că e vorba să meargă în Rusia pentru a discuta chestiunea catolicilor de acolo. E vorba chiar ca să se încheie o înțelegere între Vatican și Moscova. Vom vedea în viitor dacă se adeverește ceva, sau a fost simplă scornitură.

Consiliu de miniștri frances.

În Franța a avut loc un consiliu de miniștri sub președinția d-lui Petain șeful statului.

ale sfinților cari adormiseră în moarte, s'au sculat (Matei 27, 52—54). Se îmolneau mințile înainte vestite de către proroci (Psalm 17 și 47)

Sutașul ce privia, în fața crucii, cum se stânge răstignitul, în mișcat de strigarea ce o scosese înainte de a și da sufletul (Marcu 15, 39) și mări pe Dumnezeu (Luca 23, 47), zicând: „Adevărat, omul acesta Fiul lui Dumnezeu era” (Marcu 15, 39).

Ostașii ce erau cu sutașul, străjuind pe Isus, văzând cutremurul de pământ, foarte s'au înspăimântat și repetară și ei cuvintele: „Adevărat, Fiul lui Dumnezeu era acesta” (Matei 27, 54).

Acești soldați ai oștirii romane, cari foră deci cei dintâi ce s'au convertit și au proclamat domnezeirea lui Cristos cel mort, erau din națiunea gallică (strămoșii Francezilor de astăzi).

Și cea mai mare parte a norodului carele venise la priveala aceasta, văzând cele ce se făceau, bătându și piepturile sale, s'au întors (Luca 23, 48).

Și, cum a doua zi era Sâmbăta, ca să nu rămâie trupurile atârăte pe cruce, că era zi mare

Di. Laval, primul-ministru, a făcut un raport asupra ultimelor întrevederi ce le-a avut cu autoritățile germane. D-sa a arătat că dela 1 Ianuarie până la 31 Martie au plecat în Germania 250.000 de francezi pentru a lucra în uzine.

Bombardarea Parisului

Parisul a fost atacat de avioane americane, care au lăsat mai multe bombe pricinuind pagube mari și mulți morți și răniți.

Mareșalul Petain a ținut o vorbire la radio adresată popoului francez. În această vorbire a protestat împotriva acestor atacuri ce au fost date împotriva altor orașe. Mai departe face un apel la unire și la bună înțelegere spunând că salvarea Franței nu va veni din afară ea se află în mâinile Francezilor.

Foștii conducători ai Franței duși în Germania

Gvernul german a fost informat că Anglia și Statele-Unite ar avea de gând să pună mâna pe dnii Daladier, Leon Blum, foști primi-miniștri și pe gene

ralul Gamelin, fostul șef al armatei franceze, ca să se vească de ei la alcătulre guvern în contra mareșalului Petain.

Astfel guvernul german a ținut să-l ducă în Germania. Laval, primul ministru a rugat guvernul german să-l lase în Franța. Guvernul german însă a răspuns că din motive politice nu-l va lăsa, dar că acestora nu li va întâmpla nimic rău și că vor întoarce când împrejurările vor fi mai favorabile.

Planuri engleze și americane în extremul orient

Cu ocazia vizitei în Statele Unite a d-lui Eden ministrul externe al Angliei, se zice că s'a discutat și chestiunea împărțirii Japoniei și a coloniilor sale. S'a hotărât cari insule să fie Chinei, ale Americii și cari să fie independente.

De bună seamă că această decizie va fi bătută în cazurile când Japonia va fi bătută.

O nouă conferință națiunilor unite

Se anunță din New-York că ar fi vorba de o nouă conferință a statelor în luptă cu puterile axei, numite națiunile unite. Această conferință va începe pe 27 Aprilie și vor lua parte patru țări: Egiptul, Iranul, Islanda și Liberia. Astfel numărul țărilor se va ridica la 43.

Conclucrarea Statelor Unite cu Rusia

Di Sumner Welles subsecretar la afacerile externe ale Statelor-Unite a spus într-o vorbire că trebuie să existe o strălucită conclucrare între Rusia Sovietică și Statele-Unite, pentru că e nevoie de o Rusie puternică și victorioasă. Această însă, spus domnia sa — nu înseamnă că Statele-Unite aprobă regimul sovietic.

Evreii din Bulgaria

Ministrul de interne din Bulgaria a descris unui gazetei german situația evreilor din Bulgaria, arătând că și în această țară au reușit să pună mâna pe multe bogății. S'a socotit că venitul anual pe cap de locuitor bulgar era 1067 leva iar a unui evreu era de 26,119 leva. În anul 1944

acesta a Sâmbetei, Jidovii rugat a pe Pilat, ca să sdrubească membrele celor ucși și să ia trupurile lor. Venit au deci ostași și au sfărâmat brațele și picioarele celorce împreună cu Isus fuseseră răstignți. Iar dacă au venit la Isus și au văzut că acesta murise, s'au bucurat că nu mai erau nevoie să-l sdrubească și lui mâinile și picioarele (Psalm 23, 19). Ci totuși unul dintre ei, de o tainică putere îndemnat, impuse, cu sulița sa, coasta dumnerească lui trup (Ioan 19, 34). Și numai decât apă și sânge a ieșit. Toate acestea întâmplatu-s'au, pentru ca prorociile să se plinească. Una dintre prorocii poruncia: „Os să nu sdrubească dintr'însul (Ieșire 12, 46 și Numeri 9, 13), și iară alta vestia: „Vedeți-l vor pe care l-au împuns” (Zacharie 12, 10).

Aceste amănunte din urmă sfântul Ioan, martor ocular (Ioan 21, 24 și I. Ioan 1, 1), ni le a păstrat.

Preotul nu poate spune nimănui păcatele tale. Mai bine moare, decât să le spună.

s'a ajuns ca 30 la sută din căsătoriile evreilor să fie cu femei bulgare. Pentru curmarea acestor lucruri s'a făcut o lege mai aspră și pentru evreii de acolo.

Dorința evreilor

Uniunea evreilor din America a cerut președintelui Roosevelt ca să intervină la guvernul Angliei ca acesta să lase liberă intrarea evreilor în Palestina.

Gandhi începe iar postul

Unele știri din India, anunță că Gandhi ar avea de gând să înceapă iar postul și să-l ducă până la moarte. Medicul care îl îngrijea nu a mai fost lăsat de Englezi să-l viziteze.

Generalul De Gaulle (Gol) și amânarea călătoriei în Africa

Generalul De Gaulle (Gol) urma să meargă în Africa de Nord ca să se întâlnească și să se împacă cu generalul Girand (Hro) conducătorul Francezilor din Africa. Deodată însă această călătorie a fost amânată, fără să se știe cauzele acestei amânări. Se scrie acum în gazete că această amânare e din cauză că s'a prins de veste că era pus la cale să-l împuște pe generalul Girand în momentul când generalul De Gaulle ar pune piciorul pe pământul Africii. Această amânare a fost cerută de generalul american Eisenhower.

Bolivia a declarat război puterilor Axei

După ultimele știri guvernul Boliviei a declarat război puterilor Axei. Bolivia e o țară din America de Sud. În Germania se spune că nici nu e mirare deoarece Statele Unite făceau presiuni asupra acestei țări.

Mersul războiului

Pe frontul din răsărit lucrurile stau în așteptarea îndreptării timpului. Plote și inundațiile nu permit acum ca să se desfășoare operațiuni de luptă mai însemnate. Deocamdată trupele germane și aliate și-au asigurat poziții favorabile.

Japonia a dezvoltat o mai mare activitate în lupta cu avioanele contra bazelor inamice din India. Se anunță că dela 1 la 4 Aprilie, Japonezii au distrus 38 de avioane inamice pe acest teatru de război.

În Africa de Nord, (Tunisia) se dau lupte însemnate. Mareșalul Rommel a fost silit să părăsească linia Mareth, deoarece

dușmanul era mult superior și ca material. Trupele Axel sunt atacate și dela Apus și dela Sud.

Vizitele și inspecțiile dlui Mareșal Antonescu în țară

DI Mareșal Antonescu, după ce a luat parte la serbarea Unirii Basarabiei, care a avut loc la Chișinău, a făcut mai multe vizite și inspecții în Basarabia, Transnistria și Moldova. A fost pe la diferite spitale, cămine, biserici și alte instituții. A aflat peste tot ordine și curățenie și le-a adus ca exemplu pe țară.

Nu-ți fie rușine a mărturisi, ceeace nu ți-a fost rușine a făptui!

La Cărbunari

Cum treci podul de peste Târnavale cu galbene maluri, din Blajul soprannumit pe drept cuvânt Mica Romă, dai de un drum ce șerpuește peste deal. Te depărtezi tot mai mult de oraș.

„Departa de grija cea lumească” — sufletul omului e cuprins de cele mai alese simțăminte religioase. Drumul e tăcut, împrejurimea nu are nimic deosebit și totuși pe măsură ce înaintezi, te prinde tot mai mult ceva deosebit. Știi că te apropii de un loc sfânt. Știi că te apropii de o bisericuță închinată Maicii Domnului, închinată ocrotitoarei săracilor. Din depărtare începe a se vedea turnulețul.

An de an vin, la Sânta Măria Mare mii de credincioși la această bisericuță, spre a cere ajutorul Preacuratei. „Ceeace ești mai cinstită decât Serafimii și mai mărită fără de asemănare decât Heruvimii, care fără stricăciune, pre Dumnezeu Cuvântul ai născut — pre Tine cea după adevăr Născătoare de Dumnezeu Te mărim”. — Din mii de piepturi se înalță către cer cele mai frumoase cântece în cinstea Preacuratei. La bisericuță se oficiază Sânta Liturghie de mai mulți preoți și călugări. După Sânta Liturghie se cuminecă mii de credincioși. În celelalte zile bisericuța e închisă, nu se fac slujbe. Să nu credeți însă că e părăsită. În zilele frumoase, cu cer senin, se duc pe drumul ce duce la Cărbunari mulți creștini cucernici. Se închină la bisericuța de lemn, înalță rugi fierbinți Prea-

curatei, — „ajutor întru neazuri nu avem” — pe nime în afară de Maica Domnului. Ajutorul ei să-l cerem întotdeauna!

A voit să mănânce slănină în Vinerea Mare

O cititoare din Jimbolia a povestit redactorului unei gazete germane catolice din Timișoara următoarea întâmplare adevărată: Am plecat acasă, în Chichinda Mare, în Jugoslavia, de unde sunt de naștere.

În Vinerea Mare era plină cărciuma de oameni. Beau cu toții din greu, că — spuneau ei — a bea în Vinerea Mare nu-i păcat, numai a mânca de dulce.

Unul dintre ei însă zise: „Ce păcat? Cum păcat? Iată eu plec acuma acasă și mănânc o bucată de slănină și apoi mă reîntorc și continui beutura, și atunci știu că nimenea nu va putea ținea la beutura cu mine”.

A plecat. Nu era nimenea acasă. A luat cuțitul din bucătărie și și-a tăiat slănină.

În clipita aceea însă a căzut la pământ și a murit.

Cei dela cărciumă l-au tot așteptat, dar, văzând că numai vine, au continuat beutura, iar unii s'au chiar îmbătat.

Trecând într'un târziu pe la cărciumă și fiul celui cu slăcina, ca să-l caute și aflând că a plecat de vreo 2 ore acasă, l-a aflat în ușa camerei pe trepti mort. Într'o mână ținea cuțitul, iar în cealaltă slăcina.

Dumnezeu nu bate cu băta!

Cum vrei să petreci Paștile neîmpăcat cu Dumnezeu?

Cunoștințe folositoare

Statuti de ale Camerei de Agricultură — Târnavă-Mică

Cultura cartofilor

Cultura cartofilor aduce venite mari. — Un jugăr poate să producă și 10.000 de kgr. cartofi, ce se pot vinde cu 15 lei kgr., în total 150.000 de lei.

Cheltuelile cu cultura unui jugăr de cartofi sunt:

	Lei
1. Arenda terenului și împozite	5.000
2. Arătură de toamnă	2.500
3. Arătură de primăvară	2.000
4. Cartofii de sămânță, 1000 de kg. à 16 lei	16.000

5. Pusul cartofilor 5.000
6. Săpatul și mușuroitul 5.000
7. Scosul 6.000
8. Transportul și înmagazinatul 5.000

Totalul cheltuelilor: 46.500

Scăzând din încasările de 15000 de lei cheltuelle de 46.500 lei, rezultă un câștig curat de 103.500 lei. — Câștig foarte frumos, de care puține plante aduc.

Cartofii dau recolte bune în terenurile ușoare, grase și a-rate din toamnă.

În rânduirea culturilor se recomandă să urmeze după cerealele de toamnă sau după plantele de nutreț, după cari dau recolte foarte mari.

Terenul arat toamna, primăvara trebuie grăpat și pe urmă cu un marcator să se facă sănșulețe la distanța de 65—75 de cm. între rânduri, unde se pun cartofii cu mâna, la distanța de 50 cm. între fire.

Săpatul și mușuroitul se pot face în mod economic cu prășitoare mecanice.

Plugari, cultivați cartofi pe suprafețe cât mai întinse și în condițiuni cât mai bune, deoarece numai în felul acesta veți avea recoltă mare și câștig bun.

Anul acesta se va organiza în județul nostru și concursul cartofilor pentru premiarea agricultorilor cari au cultivat suprafețe mai mari, în comparație cu numărul jugărelor ce posedă și cari au obținut recolte mai mari la jugăr. — Agricultorii harnici sunt invitați și pe aceasta cale, să se înscrie la concurs prin administratorii agricoli comunali.

Ing. Agr.

Victor Rusu

Știrile

săptămânii

Operație. De mai mult timp P. S. Sa Episcopul Dr. Ioan Bălan al Lugojului suferia cu ochii. A fost operat la un ochiu în clinica dela Sibiu și acum aflăm cu bucurie că Prea Sfinția Sa a părăsit sănătos clinica, întorcându-se la reședință. Întra mulți ani, Stăpâne!

Predici la Cluj. În 7, 8, 9, 10 și 11 Aprilie P. S. Sa Dr. Ioan Suciu, episcop-ajutător la Oradea, a ținut exerciții spirituale în Catedrala Sfinței Adormiri din Cluj.

Conferință. Marți, în 6 Aprilie, Părintele Nicolae Pura dela Cluj a ținut o conferință despre —

Colaboratorii Orucii. — Conferințele organizate de Reuniunea Sfânta Maria sunt ascultate de foarte mulți frați ai noștri din Cluj.

Yeste bună. Direcția Generală a Poștelor s'a înțeles cu Societatea de telefoane ca firele de telefon să poată fi folosite și de poștă, ca din orice sat să se poată vorbi la telefon. Incurând se va putea telefona din orice sat.

Nelegiuri strigătoare la cer! Cei fără Dumnezeu fac multe rele. Îți stă mintea în loc citind în foi că Rușii comuniști au omorât 400 000 de copii poloni. Să omori copii nevinovați pe cari i-a lăsat Dumnezeu ca să trăiască, iată un păcat foarte mare. Nu va lăsa Dumnezeu nepedepsiți pe cei cari fac asemenea nelegiuri.

Adunare generală. Reuniunea „Sfânta Maria” a temeilor greco-catolice din Cluj a ținut în 6 Aprilie adunare generală în localul oficiului protopopesc.

Nenorocire. În comuna Soveja din Județul Patna a fost foc mare. Au ars 388 de case, murind 18 oameni. Vreo două mii de oameni au rămas fără adăpost. Dl. Mareșal Ioan Antonescu, Conducătorul Statului, a horărit ca satul să fie refăcut. Să ne rugăm și noi pentru refacerea sa cât mai grabnică.

Un student al nostru. Citim în gazeta — Tribuna Ardealului — din Cluj că la Năsăud, în frumoasa biserică greco-catolică cu două turnuri și cu iconostasul asemănător cu cel din Blaj, s'a slujit un prohod foarte jalnic. A murit în floarea vârstei, abia în a 21-a primăvară a vieții, tânărul student în Medicină Ionel Pop Era din Rebrisoara (de lângă Năsăud). A luat bacalaureatul în 1941 și apoi s'a înscris la Facultatea de Medicină din Budapesta. În 21 Martie, în cea dintâi zi de primăvară, ne-a părăsit. Sufletul său a lăsat lumea cea trecătoare. La înmormântare au vorbit: Reverendisimul Dr. Simion Pop, vicar foraneu episcopal al Rodnei, cu sediul la Năsăud, studentul Gavril Scridon în numele studenților și elevul Nichifor Someșan dela vechiul liceu grăniceresc din Năsăud.

Copil părăsit. În București, pe calea Griviței s'a găsit un copil părăsit, de 5 ani. Nu știe cum îl cheamă, nu știe cine îi sunt părinții. Ce păcat strigător la cer a săvârșit mama care și-a părăsit în felul acesta copilul pe care i l-a dat Bunul Dumnezeu ca să-l crească și să-l îngrijească.

Mamă nelegiuită. Tinăra Văldăianu Maria din comuna Vânăta-Tismana, având o copilă nelegiuită a omorât-o și a îngropat-o

în pădure, aproape de apa Sোধodolului. A crezut că nu va fi descoperită fapta sa atât de rea. N'a trecut mult și copilă a fost găsită de trecători. S'a constatat cine a îngropat-o. Mama oșigașă a fost dusă în temniță.

Hoție. Frănarul Andronic Dumitru din Suceava a fost prins că scoate mărfuri din pachetele pe cari trebuie să le ducă cu trenul. Prin hoție omul își pierde slujba și ajunge în închisoare.

Fapt nelegiuit. Tinăra Maria Komar, de 20 de ani, din Bocșa-Montană (Caraș) a avut o copilă nelegiuită. A căzut în păcat greu. După ce a făcut acest păcat, a mai făcut și altul. Și a omorât fetița. Va fi osândită greu. Ferește Doamne pe oricine de asemenea păcate.

Când vine nenorocirea. În 25 Martie 60 de fete de la Școala Normală din Lugoj au plecat în excursie cu un camion. La o cotitură camionul s'a răsturnat. Fetița Tomuța Maria a murit pe loc, iar 21 au fost rănite. Așa vine nenorocirea, când nici nu te aștepti la ea.

Lăcomia. La femeia Vilma Toderici din Timișoara s'au descoperit în pod 175 kg. de zahăr. În vremile grele prin cari trecem, când e așa de greu să găsești zahăr, iată că într'un pod de casă stau 175 de kg. Legea o va pedepsi aspru!

O ulciță de aur. Un om din Călnița (Județul Iași) a găsit un vas cu aur. A ținut o parte pentru el și a împărțit o parte altora. A fost dat în judecată, fiindcă orice comoară găsită trebuie anunțată la vreme.

A murit maestrul de vânătoare al M. S. Regelui. În noaptea de 2 spre 3 Aprilie s'a stins la București Anton Mocioni de Foen, maestrul de vânătoare al M. Sale Regelui, un surcel al familiei nobile românești Mocioni. În mormântarea i-s'a făcut la Foen, lângă Timișoara, unde și avea moșia familia sa.

Ajutor la gazetă am primit dela următorii abonați ai noștri: Preotul Nicolae Pașcă din Straja lei 500 Preotul Victor Socol din Mănărade lei 200. Botei Ioan Lieblich-Timiș lei 60, Lazar Nicolae Ciugudul de sus lei 40 și Ștefan Boian Șmig lei 40. Dumnezeu să le răsplătească înmuit.

† Preotul Valer Rusu protopop onorar, fost paroh în Sânpetru de Câmpie și în Bandul de Câmpie, fratele P. S. Dr. Alexandru Rusu a adormit în Domnul, după o boală îndelungată și întărit repetat cu sfintele Taine, în ziua de 18 Martie la Baia Mare, în teritoriul cedat, în anul al 69-lea

al vieții sale și al 42-lea al proiecției sale. Prohodul i-s'a slujit, Sâmbătă 20 Martie, în biserică catedrală din Baia Mare, de către mai mulți canonici, protopopi și preoți. În mormântarea s'a făcut la biserică dela via Episcopiei. În deplâng, pe lângă Preasfinția Sa, fratele Dr. Aurel Rusu notar public la Ludoș-Turda, un fiu, trei fice, familiile Pantea și Bad și numeroase alte rudeni. Odihnească în pace!

† Dr. Aurel Pop. Pe frontul răsărit a murit un tânăr medic veterinar dela Năsăud, Dr. Aurel Pop. S'a născut în 1911 în Rebrisoara, comună grănicerescă fruntașă de pe Valea Someșului Mare. A învățat la Gherla și la Năsăud iar medicina veterinară la București. A fost numit medic veterinar la Năsăud, fiind și membru activ al Agrului. Moare departe de frumoasa Transilvanie Dumnezeu să-l ierte!

Nu mai amâna spovada-nici o clipită! Du-te și te spovedește!

Poșta gazetelor

Petruț Ioane Timișoara. Am primit banii pe 1943 sunteți achitați.

Pr. Alexandru Precup, Seusa. Bani i-am primit în 16 I. 1943, tot atunci am trimis și calendarele. Dacă vine cineva la Blaj, le putem da și a doua oară calendare fiindcă mai avem calendare, cu poșta însă nu le putem trimite din cauza speșelor.

Pr. Moldovan Coc. Bani i-am primit de mult, dar n'am știut la cine să-l introducem deoarece nu era nimic specificat pe mandat. Acum dela primirea scrisorii le trimitem foaia regulată dela 1 Aprilie.

Pr. Aurel Hopârta. Vă rugăm a ne scrie numerii care au renunțat la foaie sau cel puțin numele abonaților. Calendarele s'au trimis.

Pr. D. Sălăgean, Copăcel. Am controlat chitanțele și intradevăr la noi în chitanță era trecut și Nr. 12849. Se vede că a fost o greșală.

Popa Vasile preot, Aruncata. Rugăm scrieți-ne, ce numere nu v'au mers.

I. Peleanu, Boufăruș de sus. Primit 3900 lei pentru abonament.

Oficiul parohial Henig. Am controlat registrele. Dintre abonații dela Henig nu Nr. 11.300 și-a plătit abonamentul pe 1943 i-am și trimis calendar. Ceilalți din cauza aceasta nu au primit.

Pr. Vasile Moody, Homorod. V'am schimbat adresa. Calendar neavândute câte mai aveți? Binevoitii a ne în cunoștință, ca să vă scriem, ce să faceți cu ele. Comanda la Librărie am făcut-o.

Pr. Oct. Fulicea, Hârseni. Vă mulțumim pentru interesul cel purtat gazetelor. Pe cei 6 abonați noi i-am introdus în registrul nostru. Am intervenit la Librărie pentru cele 20 Acatistiere, dar de-acolo am primit răspunsul că dănații n'au primit nici o comandă. Se vede că s'a rătat cartă poștală. Cele trimise se vor publica în rând. E atât de rău că nu putem apărea în 8 pagini, dar n'avem ce face, că ne lipsesc și tipograful și hârtia. E războiu, și'n războiu suferim cu toții.

Codarcea I. 1927. Nr. 1, dela începutul anului nu-i mai avem.

Pascu I. 7649. Am primit banii și am introdus pe 1942 Lei 100 și 1943 lei 260. Este adevărat că ați trimis anul trecut în I. Mai, lei 260, dar ați scris pe mandat doi Nr. 7649 și 7650, așa că lei 100 s'a introdus ab. Nic. Gheorghe Nr. 181. V'am trimis și calend.

Anita Ianuș 5495. Bani au roșit și trimis calendar.

Bălțean Ioan Luca 12507. Nu am pentru ce ați trimis banii. Cu poșta astăzi v'am expediat 6 ex. calendare.

Mihailu Ciurariu Bocicor 5661. Dreptate, că nu ați primit gazete. De ziarul se trimite săptămânal, dar nefiind scrisă vizibil nu o puteți în schimb ne primind gazeta v'am în ziua de azi un calendar. Pe anul aveți achitat lei 68.

Pr. Ioanette. Am primit 720 lei introdus la Nr. 7822 lei 100 pe 1942, 200 pe 1942 și lei 160 pe 1943, St. V'am ați scris să introducem la Nr. 7823, era însă achitat pe 1943. Pentru Nr. am introdus lei 260 pe 1943.

Oficiul Parohial, Beluș-Uileac. Am lei 1800, din care am introdus la calendar 1640, restul de lei 160 abonament pe Mai restă lei 100.

Gheorghe Sărbulescu Bucova. Bani primit și introduși la abonament, în 1942 iar restul pe 1943. Am trimis calendar.

Ion Conciu Sibiu. Am primit c. p. 900 lei i-am introdus la fiecare după ați cerut.

Emil Huga Silagiu 12523. Am c. p. Dl. Hoga mai are de achitat pe 123 lei. Gazeta de aici se trimite și vom protesta la poștă.

Fr. Popovici Gheorghe. Am primit lei pe ceri i-am introdus ca abonament 150 pe 1942 și 150 pe 1943.

Giurca Ioan Hăpră. Bani primiți.

Pr. Ioan Muntean Cenadul Mare. Ziar cu Nr. 10666 a fost returnat în 9 Dec. Acuma vă mergo din nou, bani primit.

Hirian Ilie Gllgorești. În 28 Dec. am primit prin mandat poștal 300 lei care am introdus 175 pe 1942 și 125 pe 1943, așa că calendar nu am trimis.

Oficiul Parohial Comoriste. Calendar s'a trimis.

Gheorghe Suciu Petroșani. Am primit bani pentru abonament, numerii nu putem trimite fiindcă n'avem, n'c calendar din 1942, ci numai cel din 1943 i-am trimis.

Pr. A. Rusu Tăgșoru. Bani primiți.

Metropolita Română Unită Blaj.
Administrația C. Capitulară.

Nr. 429—1943.

Contabil

Se caută, — bărbat sau femeie, care să conducă contabilitatea în partidă dublă la Uzinele electrice a fondului Augustin Laday din Blaj.

Informațiuni la Administrația Centrală Capitulară.

Blaj, la 5 Aprilie 1943.

Capitulul Metropolitan

35 (1-2)

Parohia Română Unită Șard.

Publicațiune

Curatorul bisericii Române Unite Șard, dă în lucrare reparația ferestrelor și partea de dărit în lăuntru și în afară a bisericii cu ofertă închisă.

Caetul de sarcini se poate vedea la oficiul parohial.

Șard, la 30 Martie 1943.

Vasile German Traian Pop
preot. curator parohial

34 (1-1)